

Problemer i parken

Hunter tog en dyb indånding. »Jeg siger ikke den slags ord.«

Diana Evelyn Nielson

(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Hunter løb gennem parken med sine venner. Han smilede bredt, da han mærkede vindens susen omkring sig. Han følte sig så hurtig og let!

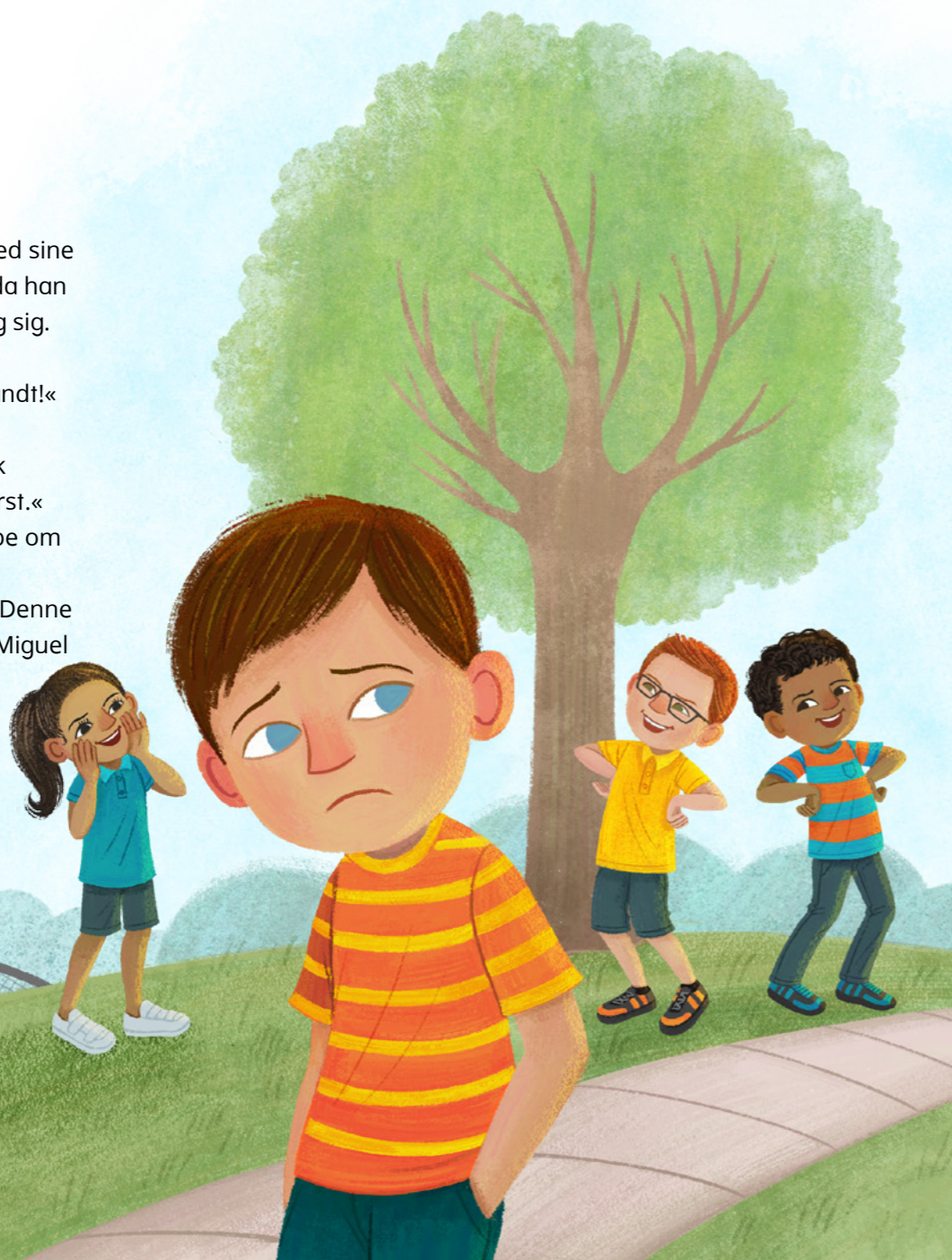
Kyle rørte hegnet først. »Jeg vandt!« råbte han.

Hunter nåede hegnet et øjeblik senere. »Ikke fair! Du startede først.«

»Ja,« sagde Miguel. »Lad os løbe om kap hen til træet!«

Hunter begyndte at løbe igen. Denne gang rørte han træet først. Men Miguel var lige bag ham.

»Jeg vandt!« sagde Miguel.

»Nej, Hunter vandt,« sagde Piper.

»Ja,« sagde Kyle.

Miguel lagde armene over kors. Så sagde han et grimt ord.

De andre børn lo. Miguel gentog ordet og de lo igen.

Hunter blev ked af det. Han vidste, at det var forkert at sige det ord. Men han havde ikke lyst til at blive drillet. Han sagde ikke noget.

Piper sagde et andet grimt ord. Og så sagde Kyle endnu et.

»Nu er det din tur Hunter,« sagde Kyle.

»Ja, kom nu,« sagde Miguel. »Sig et nyt bandeord.«

Hunter tog en dyb indånding. »Jeg siger ikke den slags ord.«

»Der sker ikke noget ved at sige ét ord,« sagde Kyle.

»Jeg vil ikke,« sagde Hunter.

»Er du for bange?« lo Miguel.

Hunter følte sit ansigt brænde. »Jeg går hen og leger et andet sted.«

Resten af børnene blev ved med at grine og sige grimme ord. Hunter ville væk derfra. Det var ikke længere sjovt at være i parken. »Vi ses senere,« mumlede han.

Hunter stak hænderne i lommen og gik langsomt forbi alle de andre børn. Han følte sig ikke længere hurtig eller let. Han følte sig tynget.

Han fandt sin mor og far, der sad på en bænk. Far lagde sin bog fra sig. »Er du okay?«

Hunter trak på skuldrene. »De begyndte at sige grimme ord. Det ville jeg ikke gøre, så jeg gik.«

Mor smilede. »Det var modigt.«

»Vi er stolte af dig,« sagde far. »Det er svært at træffe gode valg, når folk omkring os ikke gør det.«

Hunter sukke. Han var glad for, at han traf det rigtige valg, men han følte sig stadig ikke godt tilpas.

»Vil du gerne hjem?« spurgte mor.

Hunter tænkte over det. »Ikke endnu,« sagde han. Han kiggede over på en anden gruppe børn, der legede på svævebanerne. »Jeg går derover.«

Da Hunter gik derover, vinkede en af drenge til ham. »Hej, jeg hedder David.«

»Jeg hedder Hunter. Må jeg hoppe sammen med dig?«

»Ja da!«

Hunter tog en tur med svævebanen og følte vindens susen omkring sig. Da han legede med David og de andre, følte han sig hurtig og let igen. Han havde gjort det rigtige, selvom det var svært. Han var glad for, at han havde truffet et godt valg. ●

For at lære mere om, hvordan man træffer gode valg, kan man læse Mine evangeliske standarder i *Vejledning for børn*.